

*Проф. др Ивица Јанковец,
Привредна академија у Новом Саду*

Пословна тајна у акционарским друштвима

Резиме

Аутор овог чланка објашњава да пословна тајна треба да се схвати као исправа или податак, коју одреди управа предузећа, а чије би саопштавање неовлашћеном лицу било противно његовим пословним интересима и ишчејно по његово пословање и пословни углед.

Кључне речи: *пословна тајна акционарског друштва: дужности управе акционарског друштва ишчејно се ишчејно пословне тајне друштва*

Уводне напомене

За рад и резултате пословања акционарског друштва заинтересовани су и акционари, и запослени у друштву, и повериоци друштва. Њихови интереси су првенствено материјалне природе. Акционари друштва су заинтересовани за рад друштва због тога што су у друштво уложили капитал који ће им пропасти ако друштво буде лоше пословало. А ако друштво добро послује, део добити друштва биће подељен акционарима као дивиденда. Поред тога, вредност њихових акција на тржишту ће порасти. Запослени у друштву су заинтересовани за рад друштва јер од успешности друштва зависи њихова плата, и у крајњој линији запослење у друштву. Повериоци су заинтересовани за рад друштва зато што, ако друштво лоше послује можда неће успети да наплате своја потраживања.

У поступку својинске трансформације друштвених предузећа и предузећа са мешовитим капиталом, правилно обавештавање запослених о имовини и пословним резултатима предузећа може бити од огромног значаја за то како ће они прихватити приватизацију друштвеног капитала.

Право мора да уважава ове интересе, и због тога је рад акционарског друштва¹⁾ у начелу јаван.

У Закону о предузећима ово је начело изражено у члану 87., који одређује да се начин остваривања јавности рада органа предузећа уређује статутом и другим општим актима предузећа. Међутим, јавност рада органа предузећа је само један аспект јавности рада и пословања предузећа. Постоје и други аспекти, који се не одражавају кроз рад органа предузећа.

За рад и пословање акционарског друштва заинтересована је и конкуренција. И у односима према конкурентима акционарско друштво штити своју пословну тајну. Али, у том погледу од значаја су и правила о нелојалној конкуренцији, која су уређена посебним прописима.

По природи својих функција, најпотпунијим подацима о раду и пословању акционарског друштва располажу управни одбор и директор друштва. Због тога ће се разматрања у даљем тексту углавном бавити односом управног одбора и директора акционарског друштва на једној страни, и акционара, запослених у друштву и поверилаца друштва на другој страни у вези са јавношћу рада друштва.

Али, јавност рада акционарског друштва не може бити неограничена. Друштво, као заједница интереса, има своје посебне интересе, који понекад могу бити супротни интересима поједине од наведених интересних групација. У заједничком интересу свих интересних структура, друштву треба признати одређену „интиму“. Поставља се зато питање: где су границе тих интереса?

Појам пословне тајне

У нашој правној литератури се сматра да је пословна тајна информација која испуњава следеће услове: 1) употребљива је у привредном животу с циљем унапређења или очувања конкурентског положаја одређеног привредног субјекта; 2) тај субјект предузима разумне и фактичке мере да спречи непозвана лица да се упознају са тим подацима, због тога они нису опште, или нису без тешкоћа приступачни његовим конкурентима; 3) за учеснике у привредном промету ти подаци имају економску вредност која зависи од њиховог степена корисности и степена недоступности.²⁾

1. Правила о пословној тајни у акционарским друштвима сходно важе и за друштва с ограниченом одговорношћу. За друштва лица важе нека посебна правила, и у том погледу се може ставити примедба да одредбу о пословној тајни није требало сврстати у заједничке одредбе Закона о предузећима које важе за све облике предузећа. Пословну тајну ћемо разматрати у вези са акционарским друштвима, јер је то у привреди најзначајнији облик предузећа.

Као пословна тајна не могу се означити исправе и подаци који су по закону јавни или исправе и подаци о кршењу закона, добрих пословних обичаја и начела пословног морала.³⁾

Пословна тајна може постојати у облику производне тајне или у облику трговачке тајне. Производну тајну чине подаци који представљају резултате истраживачког и конструкторског рада, као и друге исправе и подаци техничког и организационог карактера чије би саопштавање неовлашћеном лицу, због њихове природе и значаја, било противно интересима предузећа. Трговачком тајном сматрају се подаци о пословним плановима акционарског друштва, о купцима и добављачима, или понуде у поступку тајног надметања – до објављивања резултата надметања.

Пословном тајном не могу бити проглашена регистрована техничка унапређења или иновације. По самој природи ствари, пословну тајну не могу представљати подаци о начину израде, функционисању или о састојцима неког производа који се лако могу утврдити куповином таквог производа. Такви подаци не задовољавају услов тајности.

Пословна тајна у односу према акционарима

Акционари су власници акционарског друштва. Из те околности произлази да акционарима треба обезбедити могућност увида у рад и пословање њиховог акционарског друштва. У том смислу је начело јавности рада акционарског друштва *conditio sine qua non* за право акционара да учествује у гласању на скупштини друштва.⁴⁾ Јер, само се од добро и потпуно обавештеног човека може очекивати да ће доносити целисходне и исправне одлуке. Осим тога, за све акционаре, како за оне који поседују акције са правом гласа, тако и за оне који поседују акције које не дају право гласа у скупштини друштва, информације о раду и пословању друштва од значаја су да би се одлучили да ли ће остати акционари или ће отуђити своје акције.

Упоредноправни преглед показује да постоје апсолутни (неограничени) и ограничени систем права акционара на обавештавање. Апсолутно право постоји ако акционар у било ком тренутку може да затражи обавештења о подацима који га интересују. Ограничено право постоји кад акционар има право да тражи обавештења само у вези са питањима која су на дневном реду скупштине акционарског друштва, да би се могао определити како ће гласати на седници скупштине.

У члану 86. став 1. Закона о предузећима прихваћен је неограничени концепт права акционара на обавештавање. Одређено је да се акционари обавештавају о

2. Марковић, др С., „Пословна тајна као предмет уговора о преносу индустријске својине“, Правни живот, број 11-12/93, зборник радова Штета и њена накнада, стр.1631.

3. Закон о предузећима, члан 90. став 2.

4. Ripert, G., „*Traité élémentaire de droit commercial*“, tome 1, par René Roblot, Paris, 1986, N° 1206, стр. 831.

раду предузећа и раду органа предузећа, о његовим рачуноводственим исказима, као и о извештајима управе о пословању предузећа. Према ставу 2. истог члана, акционар има право да прегледа пословне књиге и документе друштва и да организује одређеним статутом друштва писмено поставља питања о управљању друштвом, на која они морају писмено одговорити. Ова се права акционара и начин њиховог остварења ближе уређују статутом друштва. На пример, статутом може бити одређено да акционар има право да прегледа пословне књиге друштва само у одређене дане или у одређено време радним данима. То из разлога што би неограничено право акционара да прегледају пословне књиге друштва, нарочито ако акционар има више, могло отежати рад стручних служби друштва.⁵⁾ Или, статутом друштва може бити одређено да акционар има право да захтева да му друштво на његов трошак пошаље фотокопије одређених исправа. Према француском праву, ако друштво не поступи по таквом захтеву акционара, предвиђена је новчана казна.⁶⁾

Статутом друштва може бити одређено да ће ова питања бити ближе уређена правилником о пословној тајни.

Право увида у пословне књиге и документе друштва акционар може остваривати и преко пуномоћника или преко лица које је овластио да га заступа на седници скупштине акционара.

То су сваковремена права акционара. А посебно је у члану 252. став 4. Закона о предузећима одређено да акционар, најмање осам дана пре одржавања седнице скупштине, може поставити писмено питање у вези са дневним редом, на које је управа акционарског друштва дужна писмено одговорити, у складу са пословником о раду скупштине. На пример, ако на скупштини треба усвојити годишњи рачун друштва, акционар може поставити питања у вези са обрачуном. Закон не одређује да питање управе може поставити само акционар који располаже одређеним минималним бројем акција.⁷⁾ То не би смело бити одређено ни статутом друштва, пошто би представљало ограничавање законског права акционара на обавештавање.

Да ли је управа друштва дужна да да тражено обавештење?

Управа друштва није дужна да пружи акционару тражено обавештење ако се оно односи на податке који представљају пословну тајну друштва.⁸⁾ У вези с тим треба имати у виду да се о томе који подаци представљају пословну тајну друштва решава не само општим актом друштва, него и одлуком управе друштва (Закон о предузећима, члан 90. став 1.). Значи да управа друштва може донети *ad hoc* одлуку да подаци о којима акционар тражи обавештење представљају пословну тајну друштва. Али, и у погледу података који не представљају пословну тајну друштва,

5. Лукић, М., „Споразуми акционара“, Право и привреда, бр.1-2/98, стр.95.

6. Hamel, J., Lagarde, G., Jauffret, A., „*Droit commercial*“, tome I, Paris, 1980, N° 691, стр.464.

7. Васиљевић, др М., „*Коментар Закона о предузећима*“, Београд, 1996., стр.105.

8. Дивљак, мр Д., „*Право на обавештавање у привредним друштвима*“, Правни живот, број 11/95, стр.81.

акционар не сме злоупотребљавати своје право на информисање. Представљало би злоупотребу права на обавештавање ако би акционар захтевао од управе друштва да му саопшти одређене податке о раду и пословању друштва а због њиховог саопштавања би могла за друштво наступити већа штета него што би била корист коју би акционар постигао ако би му били саопштени ти подаци.

За сваку тачку дневног реда о којој скупштина одлучује, акционарима се достављају или стављају на увид предлози одлука (Закон о предузећима, члан 252. став 2.). Требало би да сваки предлог одлуке прати одговарајуће образложење са потребним информацијама.

Какву заштиту ужива акционар који није примио одговор управе друштва на питање које је поставио, или који сматра да одговор није тачан или потпун?

Већински акционар или акционари могу у таквом случају опозвати чланове управног одбора. Међутим, какав је положај мањинских акционара, који могу скупштини друштва поднети предлог за опозив чланова управног одбора, чији предлог можда неће бити усвојен?

Члан 86. став 4. Закона о предузећима одређује да ако орган одређен статутом друштва не омогући акционару остваривање права на обавештавање, заинтересовани акционар може поднети захтев суду за остваривање тог права. Међутим, Закон не говори о томе какву одлуку суд може донети.

Суд не може донети одлуку која би представљала замену за обавештење. То из разлога што тужилац, па ни суд, не располажу подацима о свим потребним чињеницама за доношење такве одлуке.

У члану 440. став 1. тачка 7. Закона о предузећима одређено је да ускраћивање давања траженог обавештења или одговора, или давање неистинитих обавештења, представља прекршај. Саме одлуке које је донела скупштина акционара нису према нашем праву (за разлику од, на пример, француског права) због тога неважеће. У неким страним правима (француском, немачком) непоштовање права акционара на обавештавање санкционисано је као кривично дело.

Врло интересантне одредбе о овим питањима садржао је југословенски Трговачки закон из 1937. године. Према §§ 278.-280. тог закона, кад на седници скупштине акционара није дато тражено обавештење, или кад који од присутних акционара изјави да дато обавештење није задовољавајуће, скупштина може донети одлуку о питању које је на дневном реду, али се та одлука не може извршити ако тако захтевају акционари који располажу са најмање десетином основног капитала. После тога, у року од 15 дана, и та мањина акционара и друштво могу захтевати да председник суда у чији је регистар друштво уписано образује веће. Веће се састоји од једног судије којег именује председник суда, вишег државног тужиоца и три стручњака које с обзиром на предмет пословања друштва поставља привредна комора. Веће може одлучити да дато обавештење није одговарајуће, и тада онај коме је постављено питање мора без одлагања дати тражено обавештење. Ако веће одлучи да је обавештење задовољавајуће, односно да је оправдано ускраћено, мањина која је захтевала обуставу извршења одлуке скупштине солидарно одговара

друштву за причињену штету. Веће одлучује по правилима ванпарничног поступка.

Према енглеском праву мањински акционари могу да захтевају да се ликвидира акционарско друштво, ако већински акционари на груб начин вређају њихово право на обавештавање.⁹⁾

Јавност рада друштва у односу према акционарима састоји се и у праву акционара који имају или представљају најмање десетину основног капитала друштва, или статутом одређени мањи део, да захтевају да последње годишње рачуноводствене исказе или инвестициону одлуку из последње две године испита вештак. Ако скупштина друштва одбије предлог или не донесе одлуку у року од 60 дана од дана подношења предлога скупштине, вештака ће, на њихов захтев, одредити суд (Закон о предузећима, члан 81.). Кад прими извештај вештака, скупштина акционара може преиспитати свој став што се тиче поверења према управи друштва.

Према енглеском праву, на захтев најмање 200 акционара или акционара који поседују најмање десетину акција, Министарство трговине може именовати вештака који ће испитати пословање друштва.¹⁰⁾ Министарство може од тих акционара затражити да положи обезбеђење да ће трошкови вештачења бити надокнађени, уколико се покаже да је захтев био неоправдан. Министарство може и по својој иницијативи именовати вештака ако друштво не пружа акционарима све оне информације које они разумно могу очекивати. Инспектор може испитати пословање не само друштва у питању, него и зависних друштава или матичног друштва, кад се ради о групацији предузећа. Дужност је вештака да пружи могућност члановима управе друштва да се изјасне о околностима које им се стављају на терет. Сваки акционар има право да захтева да му Министарство достави копију извештаја вештака.

Акционар има право да прегледа записнике са седница скупштине друштва, на начин утврђен пословником о раду скупштине (Закон о предузећима, члан 255. став 5.). У том смислу је у § 282 југословенског Трговачког закона из 1937. године било прецизирано да ће записник са седнице акционарског друштва бити најкасније трећег радног дана после седнице стављен на увид акционарима у просторијама друштва. Сваки акционар је имао право захтевати да му се у року од осам дана о његовом трошку препорученим писмом достави потпун или делимичан оверени препис записника.

Према француском праву, сваки акционар може у свако доба затражити да му се ставе на увид записници са три последње годишње скупштине акционара, са списковима присутних акционара. Он може прегледати или затражити да му се пошаљу годишњи обрачуни, извештај о пословању, извештаји ревизора, оверени укупни износ исплаћених зарада за десет или петнаест (ако друштво има више од 200 запослених) најбоље плаћених запослених у друштву, као и списак акционара.¹¹⁾ Тај списак мора да садржи листу акционара који поседују акције на име и

9. Smith, K. and Keenan, D., „*Company Law*“, London, 1983., стр.167.

10. Charlesworth & Cain, „*Company Law*“, Лондон, 1983, стр.419.

листу акционара који поседују акције на доносиоца, који су своје акције депоновали у друштву. Сврха таквог списка је да олакша повезивање акционара ради заједничког гласања на скупштини друштва, као и да омогући утврђивање кворума.

У погледу ових питања управа друштва (управни одбор и директор) може се наћи у врло деликатној ситуацији у односу према акционарима. Она према одредби члана 268. Закона о предузећима мора вршити своје функције у интересу друштва, а не појединих акционара, чак и кад су у питању већински акционари. Зато управа друштва мора ускратити давање обавештења и већинском акционару, уколико је то неопходно за заштиту интереса друштва или јавног интереса.¹²⁾ Тако, управа мора бити врло опрезна приликом објављивања података о резултатима пословања друштва који могу утицати на кретање цене акција друштва на тржишту, нарочито ако има основаних разлога да верује да ће се резултати побољшати.

У енглеској судској пракси се сматра да управа друштва има у том погледу фидуцијарне дужности према друштву, а не према појединим акционарима.¹³⁾

Југословенски Трговачки закон из 1937. године је у § 277. став 2. у том погледу одређивао да се тражено обавештење може ускратити уколико је интерес друштва или јавни интерес важнији од интереса акционара да добије одговор. А у § 334. истог закона било је одређено да извештај управе скупштини друштва мора одговарати начелима савесног полагања рачуна, уколико важан интерес друштва или важан јавни интерес не би захтевао да се нешто не прикаже.

Већински акционари који нису добили тражени одговор од управе друштва, или који нису задовољни добијеним одговором, могу опозвати чланове управног одбора које је изабрала скупштина (не и представнике запослених у одбору). Али, ако је управа друштва поступала у интересу друштва, требало би сматрати да за опозив није постојао основани разлог. Према одредби члана 263. став 2. Закона о предузећима, опозвани чланови управног одбора би у таквом случају имали право на накнаду штете.

И у односу према акционарима, чланови управе акционарског друштва морају да чувају пословну тајну друштва. Управа друштва обавештава акционаре о томе које исправе и подаци представљају пословну тајну (Закон о предузећима, члан 90. став 3.).

Посебно у погледу овог питања треба имати у виду да акционар може бити заинтересован да сазна податке који представљају пословну тајну друштва из конкурентских разлога. Таква опасност нарочито постоји ако је једно лице мањински акционар у једном акционарском друштву, и истовремено власник неког другог предузећа. Може се десити да једно лице прибави једну или неколико акција акционарског друштва само ради тога да би као акционар могло прибавити одређене податке о пословању друштва.

11. Hamel, Lagarde, Jauffret, *нав. дело*, № 691, стр.463.

12. Голубовић, мр Д., „*Правни положај акционарског друштва*“, Нови Сад, 1992., стр.54.

13. Charlesworth & Cain, *нав. дело*, стр.370.

Према француском праву, иста права у погледу обавештавања о раду и пословању акционарског друштва, као и акционари, имају имаоци исправа које одговарају нашим комерцијалним записима (*certificats d'investissement*).¹⁴⁾ Јер, и они су уложили, макар привремено, средства у друштво.

Јавност рада друштва у односу према запосленима

Статутом акционарског друштва мора бити одређено како ће управа друштва обавештавати запослене о раду и пословању друштва. То могу бити новине друштва, у оним друштвима која имају своје новине, или повремени билтени. Члан 89. Закона о предузећима одређује да се статутом одређује и то о којим се питањима обавештавају запослени, а нарочито о развојним плановима друштва и њиховом утицају на економски и социјални положај запослених, кретању и променама зарада, заштити и безбедности на раду и мерама за побољшање услова рада, расподела добити, статусним променама, промени облика предузећа и оснивању нових предузећа.

У друштвима у којима постоји већински синдикат запослених, та организација има право да од управе захтева информације о питањима која се односе на права запослених по основу рада. О свом ставу о тим питањима синдикат обавештава управу друштва. Управа друштва дужна је да обавести синдикат о разлозима за неприхватање његовог мишљења.

У Француској управа предузећа обавештава савет предузећа, који сачињавају представници запослених, о плановима увођења нове технологије што може имати последица на запослене, на структуру, награђивање или услове рада запослених. Савет може дати мишљење о тим плановима.¹⁵⁾ Свака три месеца управа предузећа обавештава савет о извршавању производних програма, о финансијском положају предузећа и о ситуацији у погледу радних односа у предузећу. Савету се доставља и годишњи извештај о раду и пословању предузећа. Савет може о трошку предузећа ангажовати стручно лице које ће испитати годишњи обрачун предузећа. У предузећима са више од 300 запослених, савет може затражити од стручног лица мишљење о значајнијим плановима о којима управа предузећа тражи став од савета. Управа предузећа дужна је да материјале који су припремљени за скупштину друштва достави пре одржавања седнице скупштине члановима савета предузећа, и то на исти начин и у истим роковима који важе за акционаре.¹⁶⁾ У пракси, такви се материјали шаљу савету месец дана пре него акционарима, да би савет о њима могао заузети став, обавестити о свом ставу управу друштва, а управа друштва акционаре.

14. Ripert, нав. дело, N° 1206, стр.831.

15. Ripert, нав. дело, N° 370, стр.245.

16. Hamel, Lagarde, Jauffret, нав. дело, N° 691, стр.465.

Треба имати у виду да представници запослених улазе у управни и надзорни одбор друштва, ако су ти органи формирану у друштву (Закон о предузећима, члан 83.). Статутом друштва би требало уредити како ти представници обавештавају запослене о раду тих органа. У том погледу могу се *mutatis mutandis* применити правила која важе за заступање акционара (Закон о предузећима, члан 253. став 3.). Представници запослених у управном и надзорном одбору друштва дужни су да у свом обраћању запосленима чувају пословну тајну друштва.

Јавност рада друштва према повериоцима и трећим лицима

Акционарском друштву (али не само акционарском друштву) често је у интересу да свој материјално-финансијски положај прикаже пред повериоцима и трећим лицима као повољнији него што стварно јесте. Оно на тај начин жели да побољша свој углед на тржишту. Мада се такво понашање може разумети, треба га ставити под контролу. Зато је прописима предвиђен читав низ начина како се повериоци и трећа лица могу обавестити о раду и пословању акционарског друштва, уколико их то интересује.

Акционарско друштво доставља суду који води регистар у који је уписано друштво изводе из рачуноводствених исказа, извештаја управе и извештаја ревизора. Повериоци предузећа и трећа лица имају право увида у те исправе (Закон о предузећима, члан 88. ст.1. и 3.). Према § 335. став 2. југословенског Трговачког закона из 1937. године, трећим лицима могао је регистарски суд дозволити прегледање годишњих обрачуна друштва ако учине вероватним свој правни интерес за то.

Повериоци предузећа чија потраживања износе најмање десетину основног капитала друштва могу тражити да пословање друштва испита вештак. У том погледу они, у основи, имају исти положај као мањински акционари (Закон о предузећима, члан 81.). Према енглеском праву, Министарство трговине ће именовати вештака који ће испитати пословање акционарског друштва ако постоји сумња да друштво води послове са намером да превари своје повериоце.¹⁷⁾

У условима тржишне привреде и капитал-односа, подаци о раду и пословању акционарских друштава су неопходни и за доношење одлуке о улагању капитала у обављање привредних активности.

Прва директива Европске економске заједнице од 9. марта 1968. године (*Official journal NO. L. 065*) одређује да је друштво дужно да објави биланс стања и биланс успеха за сваку пословну годину. Дужно је да објави и податке о лицима која су потврдила биланс (члан 1. тачка ф). Државе чланице морају предвидети одговарајуће казне због необјављивања биланса.

Али, и у односима према повериоцима и трећим лицима друштво има право да чува податке чије објављивање може нанети штету интересима друштва, а нарочито податке који представљају пословну тајну.

17. Charlesworth & Cain, *нав. дело*, стр. 420.

Закључне напомене

Јавност рада акционарског друштва одвија се у пракси под утицајем више интереса: интереса акционара, интереса запослених у друштву, интереса поверилаца друштва и трећих лица, да сазнају податке о раду и пословању друштва, и интереса самог друштва да сачува као тајне такве податке. У том погледу интереси акционара, мада су они власници друштва, могу бити супротни интересима друштва. Интереси запослених у друштву могу бити супротни интересима акционара, интереси поверилаца могу бити супротни интересима друштва и акционара итд. И у оквиру сваке од ове три интересне групације могу постојати различити интереси. Тако, интереси мањинских акционара могу бити друкчији од интереса већинских акционара.

Централно место у тим односима заузима управа друштва и њене одлуке о томе шта о раду и пословању друштва не треба објавити. Ако није у том погледу довољно пажљива, може друштву одговорати за штету. Али, при томе треба имати мере. Ако управа објављује само минималне податке о раду и пословању друштва, или нетачне податке, то на тржишту, или међу акционарима и запосленима у друштву, може имати за последицу слабљење поверења у друштво.

Где треба повићи границу, не може се одредити на општи начин. То зависи од конкретних околности у вези са сваким акционарским друштвом. Према указаној потреби, ту границу треба с времена на време померати у једном или у другом правцу. Али, три начелне напомене су ипак могуће.

Прво, у вези са начелом јавности рада друштва управа друштва треба да штити интересе друштва. И то интересе друштва као синтезу интереса акционара, интереса запослених у друштву, поверилаца друштва и трећих лица. Она треба да ускрати да пружи обавештење о раду и пословању друштва чак и кад тражени подаци не представљају пословну тајну друштва, ако оцени да интереси друштва претежу над интересима оног ко је тражио обавештење.

Друго, статутом или другим општим актом друштва треба одредити ко (логично би било да то буде директор) и под којим условима (на пример, по одобрењу управног одбора) може саопштавати податке који представљају пословну тајну друштва, ако се покаже да је то у интересу друштва.

Треће, приликом објављивања података о раду и пословању друштва, управа друштва не сме да врши дискриминацију у оквиру исте интересне структуре. Управа не мора да пружи повериоцима друштва све оне информације које је дала акционарима, али не сме да мањинским акционарима ускрати обавештење о оним подацима о којима је обавестила већинске акционаре.

**Prof. Ivica Jankovec, LL.D.,
Business Academy in Novi Sad, Novi Sad**

Business Secret

Summary

The author of this article explains that a business secret should be understood to mean the document and data designated by the decision of the enterprise administration, the disclosure of which to an unauthorised person would be contrary to the business of the enterprise and detrious to its interests and business reputation.

Key words: *joint-stock company's business secret, management duties.*